

بررسی کتاب

بررسی ترجمه نهج البلاغه

• بخش‌علی قنبری *

می‌گذارد که هرگز امکان امتحای آن از صحنه درون و بیرون زندگی باقی نمی‌ماند. اگر کسی خود را در اختیار نهج البلاغه قرار دهد ناخودآگاه در مسیری قرار خواهد گرفت که چند مقوله اساسی برای بهتر زیستن آویزه گوش ظاهر و باطن او خواهد بود؛ توحید، عدالت، آزادی و امنیت. جالب توجه اینکه این مقوله‌ها از چنان عمقی برخوردار می‌شوند که به سهولت از جان و دل آشنای نهج البلاغه خواهد رفت. کسانی که عمری در راه فهم و گسترش آموزه‌های این کتاب شریف سپری کرده‌اند شاهد گویایی بر این مدعای هستند. مترجمان نهج البلاغه از این دسته‌اند. اما شگفت‌کار د فرهنگ عالمه این مرز و بوم تسامح بی محل و شعارزدگی باعث شده دوستداران علی (ع) سال‌ها بلکه قرن‌ها از آموزه‌های او بی بهره بمانند و در عوض فرهنگی بسازند که با آموزه‌های آن فرسنگ‌ها فاصله دارد! شگفت است که مردمی به نهج البلاغه و آموزه‌های آن باور داشته باشند اما فقیرانه زندگی کنند و در عمل و نظر اقدام به فقرزدایی نکنند؛ شگفت اعتقداد به این آموزه‌ها با بی‌دقیق و تبلی و نابسامانی ریست اجتماعی همراه شود! به هر حال از این شگفت ترا این که در حوزه‌های علمی و آکادمیک هنوز این اثر ارزنده الهی - بشری به عنوان یک منبع شناخته نشده است و شیعیان بیش از دیگران نسبت به آن غریبی می‌کنند. در هر صورت باید پذیرفت که مترجمان این کتاب شریف از بدودن آن در صدد برآمده‌اند تا فرهنگ این کتاب را در میان مردم جاری و ساری کنند و اگر امروز نام و یادی از این اثر ارزنده در میان است قطعاً مدیون رحمات این اندیشه و رزان است. به همین دلیل مناسب دیدیم گذری بر ترجمه‌های مهم این کتاب به زبان فارسی داشته باشیم تا در نهایت از آخرین ترجمة آن سخن به میان آوریم.

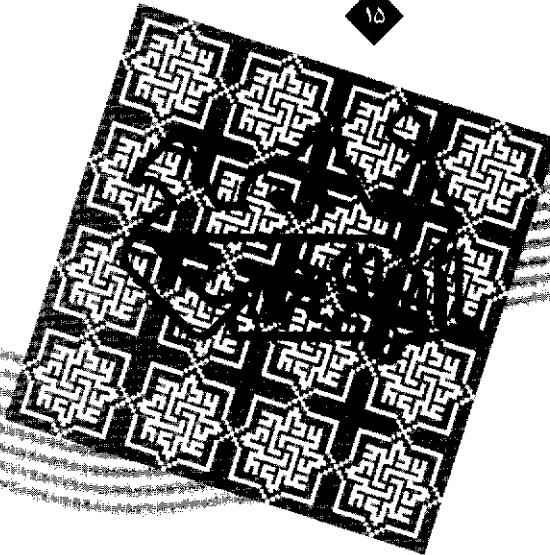

• نهج البلاغه

• ترجمه علی شیروانی

• قم، دارالعلم، ۱۳۸۳

نهج البلاغه از منابع معتبر دینی است که از زمان تدوین (سال ۴۰۰ق) تاکنون با اقبال صاحبان دانش و فضل رو به رو شده است. کثرت مراجعات به این اثر وجود شرح‌ها و ترجمه‌های بسیار، گویایی اهمیت و عمق این اثر است؛ به گونه‌ای که حتی دانشمندان غیرمسلمان را نیز به سوی خود کشیده است. حقیقت آن است که نهج البلاغه تفسیر روشنی است بر قرآن که به موجب آن زوایای قرآن بیش از پیش گشوده شده و در اختیار جویندگان گوهر حقیقت قرار گرفته است. باید اذعان کرد که این کتاب شریف به قدری در روحیات و اندیشه و عمل انسان اثر

ترجمه‌های نهج البلاغه

اینکه اولین و قدیمی ترین ترجمه نهج البلاغه به زبان فارسی کدام بوده به طور قطع مشخص نشده است اما ترجمه‌ای، با مترجم نامشخص، در دست است که حدوداً به قرن پنجم و ششم مربوط است. برخی از پژوهشگران نهج البلاغه براین عقیده اندکه تختین ترجمه فارسی نهج البلاغه در سده دهم از هجرت در حکومت صفویان صورت گرفته است و دیرینه ترین ترجمه‌ای که نشان آن را داشتند شرح و ترجمة جلال الدین حسین بن شرف اردبیلی معاصر شاه اسماعیل صفوی است و پس از آن شرح (و ترجمة) ملا فتح الله کاشانی (متوفی ۹۸۸ ق) به نام تنبیه الغافلین است.

باید یادآور شد که مؤلف در صدد احصا و ذکر تمام ترجمه‌های فارسی نیست بلکه آنچه در اینجا آمده است ترجمه‌های نسبتاً مشهور و رایج است.

۱. نهج البلاغه (ترجمه فارسی حدود قرن پنجم و ششم) تصحیح عزیز الله جوینی، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی چاپ اول: ۱۳۶۸ ش، دو جلد، وزیری، جمعاً ۱۲۵۳ صفحه. این اثر شامل یک مقدمه ۷۱ صفحه‌ای از مصحح و مقدمه‌ای هفت صفحه‌ای از مؤلف (گردآورنده) است و پس از آن در جلد اول ۱۸۸ خطبه به همراه متن عربی و ترجمه فارسی آن آمده است. جلد دوم نیز شامل یک مقدمه هفت صفحه‌ای و سپس متن و ترجمه نهج البلاغه از خطبه ۱۸۹ تا آخر حکمت است.

۲. تنبیه الغافلین و تذکرة العارفین، ترجمه و شرح نهج البلاغه توسط ملام محمد فتح الله کاشانی (متوفی ۹۸۸ ق) صاحب تفسیر معروف منهج الصادقین، که به تصحیح دکتر منصور پهلوان، به وسیله انتشارات میقات در پاییز ۱۳۶۴ چاپ و منتشر شده است.

۳. ترجمه و شرح مختصر نهج البلاغه میرزا محمد باقر لاھیجانی

مشهور به نواب که نهج البلاغه را در طی سال‌های ۱۲۲۵-۱۲۲۶ ق. ترجمه و به فعلی شاه تقدیم کرده است. این شرح حاوی نکات عرفانی و فلسفی است ولی هنوز چاپ و منتشر نشده و تنها چاپ سنگی آن در دست است. ۴. ترجمه و شرح نهج البلاغه مرحوم آیت الله طالقانی که در سال ۱۳۲۶ ش منتشر شد و تنها ۸۱ خطبه را دربردارد. اما پس از رحلت آیت الله طالقانی محمد مهدی جعفری آن را تکمیل کرده و در سه جلد به چاپ رسانده است.

۵. سخنان علی (ع) ترجمه و شرح نهج البلاغه مرحوم جواد فاضل (متوفی: ۱۳۴۰ ش) به قلمی شیوا چاپ و منتشر شده است. ۶. ترجمه و شرح نهج البلاغه، سیدعلی نقی فیض الاسلام هرچند که مرحوم فیض الاسلام اولین ترجمه و شارح نهج البلاغه به زبان فارسی نبوده است اما به لحاظ گسترده‌ی انتشار این اثر در این زبان اولین ترجمه شمرده می‌شود. البته خود فیض الاسلام مدعی است که «این کتاب شریف یا ترجمه و شرحی که فارسی زبانان را بهره‌مند نماید تاکنون نوشته نشده و به همین جهت چنانکه شاید مورد استفاده قرار نگرفته است، لذا این بندۀ سالهای است قدم در این راه نهاده خواستم نسخه‌بسیار صحیح با اعراب درست از آنچه سید شریف رضی (رضوان الله عليه) از سخنان مولانا امیر المؤمنین (علیه السلام) تأثیف و جمع آوری نموده آماده ساخته با ترجمه و شرحی که همه از آنان سودمند گردند به هم دینان و هم میهنان گرامی هدیه نمایم».

۷. نهج البلاغه منظوم سروده محمد علی انصاری در ۶ جلد، ترجمه منظوم نهج البلاغه، نظام و مترجم محمد علی انصاری، تهران، چاپ سنگی. نظام نهج البلاغه مقدمه‌ای با شعر آورده و در طی آن به وصف نهج البلاغه پرداخته است و در «ص» ۱۱ نیز مقدمه به نثر آورده است.

- ترجمه در مواردی هر چند اندک مطابقت تامی بین متن و ترجمه وجود ندارند.
۱۳. ترجمه گویا و شرح فشرده بر نهج البلاغه به قلم محمد جعفر امامی و محمدرضا آشتیانی زیر نظر آیت الله مکارم شیرازی، این ترجمه و شرح را مطبوعاتی هدف قم درسه جلد چاپ و منتشر کرده است.
۱۴. ترجمه نهج البلاغه، عبدالالمحمد آیتی، از جمله ترجمه‌های جدید، عالمانه و روان و شیوه‌ای نهج البلاغه است. این ترجمه برای نخستین بار در دو جلد توسط بنیاد نهج البلاغه چاپ و منتشر شده است و در نوبت‌های بعدی دفتر نشر اسلامی آن را در یک مجلد چاپ و منتشر کرده است.
۱۵. نهج البلاغه، مصطفی زمانی، براساس نسخه ابن ابی الحدید، تقطیم شده است. ترجمه‌ای روان و سلیس و همه فهم است ۲۲۱ و ۷۶ نامه و ۴۸۸ حکمت راشامل می‌شود.
۱۶. نهج البلاغه ترجمه احمد سپهر خراسانی. این ترجمه درسه جلد به انعام رسیده که انتشارات اشرفی در سال ۱۳۵۸ آن را به چاپ دوم رسانده است.
۱۷. نهج البلاغه ترجمه محمد مهدی فولادوند؛ انتشارات صائب، این ترجمه را در سال ۱۳۸۰ برای اولین بار چاپ و منتشر کرده است.
۱۸. نهج البلاغه ترجمه محمد دشتی. انتشارات مشرقین، این ترجمه را به کرات به چاپ رسانده است. این ترجمه دارای ویژگی‌های زیر است: (۱) انتخاب عنوان برای مطالب نهج البلاغه؛ (۲) آوردن توضیحات مختصر در پاورقی (۳) ذکر نکات تاریخی (۴) بیان شأن سخنان علی (ع) و... الیته نگارنده قصد دارد به طور جداگانه به بررسی این ترجمه پردازد اما در اینجا جهت آگاهی خوانندگان اشاره می‌کند که عنوانی که متوجه در بر بازویه‌های برگزیده عربی آورده است در برخی موارد کاملاً غلط است و در موارد ترجمه‌هایی که آورده به هیچ وجه مطابق متن عربی نیست. به عنوان مثال مترجم درباره «ضرورة تذکر المعاد» در ص ۵۰۰ نامه ۲۲ عبارت «سفراش به آخرت گرایی» را آورده است که به هیچ وجه درست نیست. چراکه امروزه واژه‌گرایی در برابر «ism» به کار می‌رود که کاملاً جنبه تئوریکی و نظریه‌پردازانه دارد که ان شاء الله در جای خود به کاستی‌های این ترجمه پرداخته خواهد شد.
۸. ترجمة نهج البلاغه توسط مرحوم دکتر اسدالله مبشری که ترجمه‌ای روان ولی دارای اشتباہات زیادی است. این ترجمه را دفتر نشر فرهنگ اسلامی چاپ و منتشر کرده است. کتاب درسه جلد تهیه شده که جلد ۱ و ۲ دویست و چهل و یک خطبه و جلد ۳ نامه‌ها و سخنان کوتاه امام (ع) را شامل می‌شود.
۹. ترجمة و شرح نهج البلاغه، استاد محمد تقی جعفری (ره) تا ج ۲۸ که به وسیله دفتر نشر فرهنگ اسلامی چاپ و منتشر شده است.
۱۰. ترجمة سید جعفر شهیدی: نهج البلاغه، سید جعفر شهیدی، چاپ اول ۱۳۶۸، انتشارات آموزش انقلاب اسلامی، تهران، چاپ نوزدهم، ۱۳۷۹، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی ۵۹۶۲+۲۰۰+۵ صفحه.
۱۱. خورشید بی غروب، ترجمه عبدالمجید معادیخواه. نهج البلاغه متنی به جامانده از مولای پارسایان است که از لایه‌های مختلف و متعدد برخوردار است، تو بر توابی آن اندازه زیاد است که تفسیرها و ترجمه‌های گوناگون را برمی‌تابد.
۱۲. ترجمة نهج البلاغه على اصغر فقيهي، این ترجمه در یک جلد و در سال ۱۳۷۴ برای اولین بار توسط انتشارات صبا چاپ شده است. به نوشته مترجم کار ترجمه در سال ۱۳۶۱ آغاز و در سال ۱۳۶۸ به اتمام رسید. مترجم، نهج البلاغه چاپ دارالمعارفه بیروت را مأخذ ترجمه قرار داده است که با شرح شیخ محمد عبده چاپ و منتشر شده است. ضمن این که در این ترجمه اختلافات نیز در پاورقی آمده است. مترجم مقدمه‌های نسبتاً مفیدی آورده است که اولین مقدمه به نحوه کار مترجم و مقدمه دوم به زندگانی علی (ع) مربوط می‌شود. مقدمه سوم درباره نهج البلاغه و آخرین مقدمه درباره رابطه شریف رضی و نهج البلاغه است. در آخرین قسمت این مقدمات مطالب مفصلی درباره اسناد نهج البلاغه آمده است که بسیار مفید به نظر می‌رسد. در آخرین قسمت زندگانی عبده را آورده است. پس از همه اینها مقدمه شیخ محمد عبده و مقدمه سید رضی آمده است که جمعاً ۱۰۷ صفحه می‌شود. از جمله مزایای آن آوردن شرح شیخ محمد عبده در ذیل هر صفحه و نیز حواشی مختلف که در ذیل هریک از صفحات آمده است. علاوه بر آنها در بیان نیز فهرست تفضیلی و معانی واژه‌های ثقلی نهج البلاغه نیز اضافه شده است. گفتنی است که در این ترجمه فرمایشات علی (ع) در ۲۳۸ خطبه، ۷۹ نامه و ۴۸۱ حکمت قرار گرفته است. با وجود روانی و سادگی این

بيان شده است: ناتوانی اندیشه بشری از درک کنند ذات را بوبی؛ مراتب معرفت خداوند؛ نفی صفات زاید بر ذات و صفات ممکنات از ذات حق؛ آفرینش جهان؛ اصناف گوناگون فرشتگان، سجده برآمد؛ آدم در بهشت، فلسفه بعثت پیامبران؛ فلسفه و ره آورده حج. البته این ویژگی های قرآن و احکام شرعی، فلسفه و ره آورده حج. البته این تقسیم در متن عربی خطبه ها نیامده بلکه در ترجمه به عنوان سرفصل های فرعی ذکر شده است. تقریباً ۲۰ صفحه از کتاب به این فهرست اختصاص یافته است. چنانکه اشاره کردیم این ترجمه براساس نسخه صبحی الصالح تنظیم شده است و ۲۴۱ خطبه، ۷۹ نامه و ۴۸ حکمت دارد. اختلاف خطبه ها ناشی از آن است که در برخی از نسخه ها یک خطبه ممکن است به دو بخش تقسیم شود لذا دو خطبه محسوب شود اما از جهت دیگر نیز این اختلافات ممکن است پیش آید به عنوان مثال خ ۲۳۹ این نسخه تحت عنوان «تشویق به جهاد» در فیض الاسلام در خطبه شماره ۲۱۱ آمده است و خطبه ۲۳۸ این نسخه در فیض الاسلام در شماره ۲۳۵ آمده است.

ذکر این نکته هم لازم است که متوجه برای فهم بهتر و بیشتر خواننده در موارد لزوم توضیحات مختصری در پاورقی ذکر کرده است که در جای خود مفید است.

بررسی ترجمه

یکی از نکات خوبی که در این ترجمه رعایت شده این است که متن و ترجمه چنان در کنار هم قرار گرفته اند که بتوان متن فارسی را با عربی آن مقایسه کرد. ضمن این که این هماهنگی به هیچ وجه باعث افزایش تعداد صفحات کتاب نشده است؛ امری که تقریباً در هیچ یک از ترجمه های موجود انجام نشده و به همین دلیل است که حجم آنها بزرگ و امکان حمل و نقل کتاب وجود ندارد. ضمن آن که رنگ زمینه متن عربی با فارسی متفاوت است و مطالب عربی در طرفین دو صفحه (یعنی انتهای طرف راست و انتهای طرف چپ صفحه) آمده و علاوه بر دسترس بودن تطبیق متن مبدأ و مقصد، زیبایی خاصی به صفحات بخشیده است به علاوه در سرصفحه عنوان نهج البلاغه در یک صفحه و عنوان بخش (خطبه، نامه و حکمت) در صفحه دیگر آمده است. در کنار اینها ذکر سال بیان خطبه نیز در ذیل عنوان برخی خطبه ها آمده است.

از نظر محتوایی نیز مترجم سعی کرده است نکات زیر را رعایت

نهج البلاغه؛ ترجمه علی شیروانی

این ترجمه برای اولین بار در ۱۳۸۱ توسط انتشارات دارالعلم قم چاپ شده و در سال ۱۳۸۳ چاپ دوم آن نیز به بازار کتاب عرضه شده است. مترجم، ترتیب خطبه ها و نامه ها و حکمت های نهج البلاغه را با نسخه صبحی الصالح تنظیم کرده و آن را مبنای ترجمه خود قرار داده است. مترجم در مقدمه ترجمه خود که آن را در سال ۱۳۸۰ نوشته است، عدم همراهی روانی و دقت در ترجمه نهج البلاغه را دلیل اصلی برای برگردان خود معرفی می کند: «در این ترجمه تلاش برآن بود که در حد امکان از مدارسخن امیر مؤمنان خارج نشوم و ترجمه ای مطابق با متن و برابر با اصل آن فراهم آورم به گونه ای که بتوان معادل هر جمله و عبارت و حتی واژه را در جمله یافت. البته اهل فن می دانند که رعایت توان این دو اصل (روانی و دقت) در ترجمه متنی چون نهج البلاغه چه اندازه دشوار است. به واقع مترجمان ارجمند این کتاب شریف... هر اندازه خواسته اند یکی از این دو اصل را رعایت کنند از دیگری فاصله گرفته اند، به گونه ای که می توان گفت ترجمه های نهج البلاغه درجه دقیق تر شده اند دیریاب و سخت خوان را تگشته اند... و هر چه سلیس و زودیاب شده اند، دقت و درستی را از دست داده اند... سعی مترجم آن بود که نه دقت ترجمه را فدای روانی آن نماید، و نه روانی ترجمه را قربانی دقت آن کند، و ترجمه ای به دست دهد که در نقطه اعتدال و استقامت باشد، به دور از افراط ترجمه آزاد و تفریط ترجمه تحت اللفظ». ^۱

به هر حال این ترجمه با هدف یاد شده به اتمام رسیده است. در معرفی آن باید گفت که: ترجمه دارای ۶۷۶ صفحه و درقطع وزیری تنظیم شده است و دارای یک مقدمه چهار صفحه ای به قلم مترجم و مقدمه چهار صفحه ای گردآورنده نهج البلاغه، سید رضی، بدون متن عربی است. ضمن این که ترجمه حاضر دونوع فهرست دارد: فهرست اول، فهرست خطبه ها و نامه های بر جسته نهج البلاغه در یک صفحه شامل خطبه های ۱، ۳، ۸۳، ۹۱، ۱۰۹، ۱۶۵، ۱۷۶، ۱۸۵، ۱۹۲، ۱۹۳، ۲۲۲ و نامه های ۳۱، ۴۵ و ۵۳ است. البته مترجم محترم دلیل بر جسته دانستن این موارد را ذکر نکرده است. اما از قراین می توان متوجه شد که خطبه ها و نامه های بر جسته همان بخش های طولانی نهج البلاغه است. فهرست دوم فهرست تفصیلی مطالب است که موضوعات مختلف یک خطبه یا نامه به تفصیل ذکر شده و شماره صفحه آن نیز اعلام شده است. برای مثال خطبه ۱ در موضوعات زیر

«مِنْ» آمده است که به تناسب کاربردهای مختلف می‌توان معادل‌های مناسب را انتخاب کرد که مترجم در اینجا چنین نکرده است.

۲) نکته بعدی در باب خطبۀ ۶۱ است. مترجم محترم عبارت «لاتقاتلوا [لاتقتلوا] الخوارج من بعدى» را به این صورت ترجمه کرده است: «پس از من خوارج را نکشید» در حالی که کلمه «لاتقاتلوا» به معنای «جنگ نکنید» است نه «نکشید». مگر این که مترجم واژه داخل کروشه را مبنای قرار داده باشد که این کار با توضیحات او در مقدمه ناسازگار می‌شود.

برای مثال:

«كَانَ لَا عَنْ حَدِيثٍ، مُوْجُودٌ لَا عَنْ عَدَمٍ»^۵. مترجم عبارت مذکور را به این صورت ترجمه کرده است: «هَسْتَ امَانَهَ آنَّ كَهْ حَادِثٌ [وسابقَهُ نِيَسْتَيْ دَاشْتَهُ] باشَدْ، مُوْجُودٌ اسْتَ اماً از نِيَسْتَيْ پَدِيدَ نِيَامَدَهُ اسْتَ». «خداوند متعال همیشه بوده است نه آن که حادث و نوپیداشده باشد، موجود و هستی است که مسبوق به عدم و نیستی نیست.»^۶ یا در ترجمه عبارت: «أَيْهَا النَّاسُ، الزَّهَادَةُ قُصْرُ الْأَمْلِ، وَالشَّكْرُ عِنْدُ النَّعْمَ، وَالتُّورُعُ عِنْدُ الْمُحَارَمَ».^۷ آمده است: «ای مردم! زهد آن است که آرزو را کوتاه نمایید، هنگام نعمت شاکر باشید، و از گناهان دوری کنید.»

اگر به عبارت اخیر دقت کنیم متوجه می‌شویم که ترجمه روان است و مفهوم را رسانده است اما برگردان دقیق فرمایش مولا نیست بلکه عبارت به گونه دیگر آمده است.

برای فهم بیشتر لازم است به نکات زیر توجه شود:

(۱) از عبارات ایها الناس تا عند المحرام یک جمله است و علی (ع) در مقام بیان زهد برآمده است. بنابراین عبارات بعدی مؤلفه‌های اساسی زهد را تشکیل می‌دهد. برای دقت بیشتر به ترکیب عبارت فوق اشاره می‌کنیم:

الزهادة (مبتدا)، قصر الامل (خبر) و باقی جملات عطف بر خبر است.

(۲) قصر الامل، والشكرا والورع هرسه مصدر هستند و جایز نیست آنها را به صورت فعل امر ترجمه کنیم.

(۳) ترجمه پیشنهادی چنین است: «ای مردم! زهد (دل نبستن به دنیا) کوتاه کردن آرزو، سپاسگزاری به هنگام برخورداری از نعمت و خودنگهداری از حرام‌ها است.»

کند:

(۱) رعایت معانی کلمات ذو وجوه به این معناکه در پاره‌ای از موارد، کلام مولا به گونه‌ای است که در آن دو یا چند احتمال وجود دارد و شارحان و مترجمان نهنج البلاغه هر کدام معنایی را برگزیده‌اند. گاه این احتمالات به گونه‌ای است که ترجیح یکی بر دیگری دشوار می‌نماید. در این موارد معنا یا معنای دیگر در داخل قلاب به صورت [یا... آمده است].

(۲) ذکر موارد اختلاف نسخه‌های در خود متن در داخل قلاب.

(۳) توجه جدی و دقیق به انتخاب معادل‌های فارسی. واقعیت آن است که مترجم محترم دلیلی که برای ضرورت ترجمه ذکر کرده، تا حد امکان پای بندمانده است و سعی کرده برای عمل به آن تمام تلاش خویش را به کار بندد. ترجمه عبارت‌ها به صورت روان و همه‌فهم است و کمتر موردی می‌توان یافت که از این قاعده استثنای شده باشد. به عنوان مثال:

«وَإِنْ عَلَىَ مِنَ اللَّهِ جُنَاحَ حَصْبِنَةَ، فَإِذَا جَاءَ يَوْمَ الْنَّفْرَجَتْ عَنِ وَهْسَلَتْنَى فَجَهِنَّمَدْ «يَطْبَشَ السَّهْمُ وَلَا يَبْرِرُ الْكَلْمُ؛ خَدَاؤَنْدَ بَرَاءِيْ مِنْ سَبْرِيْ مَحْكَمَ قَرَادَادَهُ، وَقَتْيَ آخَرِينَ رُوزَنَدَگِيمَ فَرَارِسَدَآنَ سَبْرِكَنَارَ رُودَ وَمَرَا تَسْلِيمَ مَرَگَ كَنَدَ. در آن هنگام دیگر تیر به خطان نمی‌رود و جراحت التیام نمی‌یابد.»^۸

به هر حال به نظر می‌رسد که ترجمه حاضر توانسته است بخش قابل توجه کاستی موجود در ترجمه‌های دیگر را جبران کند و زمینه را برای دوست داران علی (ع) فراهم کرده است تا به راحتی بتوانند از فرمایشات آن حضرت به زبان فارسی روان ببرند.

نقد:

(۱) در مواردی مترجم عبارات عربی را با عنایت به قواعد رایج عربی ترجمه کرده است در حالی که در زبان فارسی این قواعد ممکن است به نحو دیگری باشد. مثلاً: در برابر عبارت «من کلام له عليه السلام لما خُوَفَّ من الغيله» [در سال ۴۰ هجری، اواخر عمر شریف] وقتی که او را از ترور هشدار دادند^۹. این در حالی است که در زبان فارسی عبارت «از ترور هشدار دادند»^{۱۰} معنا و مفهومی ندارد بلکه باید گفت: نسبت به ترور یا درباره ترور به او هشدار داده شد. بنابراین حرف «من» در اینجا به معنای «از» به کار نرفته است بلکه در منابع مربوط به شناخت حروف از جمله «معنی» معنای مختلف

- ۳) انتخاب قلم مناسب که خواندن آن را کاملاً تسهیل کرده است.
- ۴) آوردن برخی نسخه بدل ها در لایه لای متن عربی.
- ۵) ارائه فهرست مختصر و مفصل از مطالب نهج البلاغه.
- در حوزه محتوا نیز موارد ذیل از مزایای آن به شمار می رود:
- (۱) دقت در انتقال محتوای مبدأ به مقصد که توفیق قابل ملاحظه ای به دنبال آورده است.
 - (۲) آوردن مطالب اضافی در داخل کروشه که به فهم ترجمه کمک شایانی می کند. ضمن اینکه در آنها اختصار کاملاً رعایت شده است.
 - (۳) آوردن پاورقی های مختصر و مفید.
 - (۴) بهره گیری از سبک و قلم بسیار روان و قابل فهم.
 - (۵) آوردن ترجمه عبارت های تفسیر متن نهج البلاغه (که اغلب مترجمان به آنها توجه نکرده اند).
 - (۶) بهره گیری از ادبیات توین در آوردن معادل ها.
 - (۷) انتخاب عنوانین دقیق برای مطالب.

پی نوشت ها:

- * عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد تهران مرکزی.
- ۱- شیروانی، علی. ترجمه نهج البلاغه، مقدمه، ص ۲۶.
- ۲- نهج البلاغه، ترجمه شیروانی، ص ۱۰۵.
- ۳- همان، خ ۶۲، ص ۱۰۵.
- ۴- همان، خ ۱.
- ۵- همان، ترجمه علی شیروانی، ص ۳۵.
- ۶- فیض الاسلام، ترجمه نهج البلاغه، ص ۲۵.
- ۷- نهج البلاغه، ترجمه شیروانی، خ ۸۱، ص ۱۱۹.

امتیازات این ترجمه

به رغم اشکالاتی که در ترجمه های موجود نهج البلاغه وجود دارد و این ترجمه نیز از آنها مستثنی نیست که در صفحات پیشین به برخی از آنها اشاره کردیم. حقیقت آن است که ترجمه خوب به ترجمه ای اطلاق می شود که دو ویژگی اساسی داشته باشد: (۱) دقت در برگردان عبارت مبدأ به مقصد و رعایت دقیق امانت؛ (۲) روان و سلیس بودن متن مقصد. اگر به نهج البلاغه موجود بینگریم باید اعتراف کنیم که کمتر ترجمه ای از نهج البلاغه است که این دو نکته را به طور دقیق رعایت کرده باشد. به نظر می رسد که ترجمه حاضر در این زمینه توفیق نسبی پیدا کرده است. به برخی از مزایای این ترجمه اشاره می شود. مزایای این ترجمه را به دو حوزه صوری - شکلی و محتوایی - معنایی می توان بخش بندی کرد. در حوزه صورت موارد ذیل را می توان بشمرد:

- (۱) آوردن متن عربی و فارسی در یک صفحه که تاجیی که نگارنده سراغ دارد کاری بدیع است که تاکنون تحقق نیافته بود. این کار چند امتیاز را برای این ترجمه فراهم کرده است که کم جم شدن نهج البلاغه، امکان به همراه داشتن آن، تطبیق آسان متن فارسی و عربی و کاهش قیمت اثریه خاطر کاهش حجم کتاب.
- (۲) انتخاب رنگ های مناسب برای صفحات باعث شده که خواننده از ظاهر آن هرگز خسته نشود.

